

ÉPÍTŐK *Hírlevél*

ARÉV Baráti Kör Egyesület Kiadványa

VII. évfolyam 3. szám (32) 2010. május

Megjelenik alkalmanként

Meghívó

A 2010. székesfehérvári

ÉPÍTŐK NAPJA

rendezvényeire, melyet a **Vörösmarty Mihály Ipari Szakképző Iskola területén Székesfehérvár, Balatoni u. 143.**

alatt rendezünk

2010. május 29-én szombaton

az ARÉV Baráti Kör Egyesület, az
ÉVOSZ Szárazépítő Szakmai Tagozata és a Vörösmarty Mihály
Ipari Szakképző Iskola
szervezésében,

Székesfehérvár Megyei Jogú Város Önkormányzata, a
Fejér Megyei Kereskedelmi és Iparkamara, a
Fejér Megyei Építészek Kamarája, és a
Fejér Megyei Mérnöki Kamara

védnökségével és támogatásával, újra megrendezésre kerül az Építők Napja.

Az ünnepség kiemelkedő programja az **Építőipari Nívódíjak átadása**.

A város két építőket képző iskolája városismeretből megrendezett **„Kőbe zárt jövő” c. vetélkedőjének** döntője, eredményhirdetése és **díjátadása** jelképezi az ifjúság bekapcsolódását programunkba. Várjuk a Baráti Kör minden tagját, valamint az ARÉV nyugdíjasait, mindenkit, aki jó szívvvel gondolt vissza volt munkahelyére. Várjuk családtagjaikat, gyermekeiket unokáikat, minden barátjukat és ismerősüket.

Találkozzunk egymással azok, akik sokat gondolunk az együtt töltött hosszú évekre, cseréljük ki emlékeinket, örömeinket, gondjainkat.

Töltsünk el vidáman együtt egy szép júniusi szombatot.

Gondoskodtunk arról, hogy mindenki jól érezhesse magát és megtalálja a neki tetsző programot. A közös ünnepünkre meghívtuk a város minden építésüggyel foglalkozó szervezetét és személyét. Ez a nap tehát a város építőinek ünnepe lesz.

Székesfehérvár, 2010. május

Az ARÉV Baráti Kör Egyesület elnöksége

ÉPÍTŐK NAPJA 2010

Építők Napjához kapcsolódó rendezvények

Május 28. péntek

A Fejér Megyei Kereskedelmi és Iparkamara

a sikeres mestervizsgát tett szakembereknek átadja a mesterleveleket.

Helyszín: FMKIK Székháza Hosszúsétatér 4-6.

Időpont: 14.00 óra

Szervezi: FMKIK

A „Köbe zárt jövő” városismereti vetélkedő döntője

Helyszín: Vörösmarty Mihály Ipari Szakképző Iskola Balatoni u. 143.

Időpont: 14.00 óra

Szervezi: a felkért Bíráló Bizottság

Megújuló energia felhasználás lehetőségeinek gyakorlati bemutatása

Helyszín: Vörösmarty Mihály Ipari Szakképző Iskola energia udvara

Időpont: 14.00 óra

Szervezi: Vörösmarty Mihály Ipari Szakképző Isk.

-Fütszig Kft.- és Energiaklub

Építők Napi TEKE verseny

Helyszín: ARÉV Sportcsarnok Gáz u.

Időpont: 16.00 óra

Szervezi: Bartha Lórántné

Május 29. Építők napi program

A programot vezeti Szabó Miklós Bence

9.00 óra	Sárvízi Kistérségi Fúvószeneakar műsora Vezényel: Kantler István karnagy
9.30 óra	Megnyitó és Építőipari Nívódíjak átadása Warvasovszky Tihamér polgármester
9.45 óra	„Köbe zárt jövő” városismereti vetélkedő eredményhirdetése és díjátadása Dr. Demeter Zsófia történész, múzeumigazgató
10.00-14.00	Országos Szárazépítő Szakmai Verseny

Műsor

10.00 óra	Alba Regia Senior Néptáncgyűttes bemutatója
10.30 óra	Varga László nosztalgia dalokat énekel
11.00 óra	Ikarus Néptáncgyűttes műsora
11.30 óra	Lakatos János és társai népdalcsokra
12.00 óra	Jazz Dance moderntánc gyűttes műsora

Kiállítások

9.00-15.00 óra	Építési vállalkozások bemutatkozása „ARÉV építette” DVD film bemutató (folyamatos vetítés)
----------------	---

Sportműsor

12.30 óra	Videoton Építők nosztalgia kosárlabda mérkőzés
13.30 óra	Jáky és Vörösmarty iskolák kispályás foci döntője

Minden kisgyermek Építők Napi lufit kap ajándékba.

A gyerekeknek ingyenes ugrálóvár áll rendelkezésre.

A Volt egyszer egy ARÉV c. könyv a rendezvényen átvehető, illetve megvásárolható.

A látogatók, résztvevők vendéglátásáról a Szárca Csárda és fogadó gondoskodik (hideg- és meleg ételek, csapolt sör)

Ez történt 1967-ben

Az újság lapjait olvasva úgy tűnik, hogy az 1967-es év vállalatunk életében már nem számított rendkívülinek. Lassan üzemelni kezdett a központi telep, működött a technológiai üzemszervezés, a vállalatvezetést is inkább országos gondok foglalkoztatták, készültünk az új gazdasági mechanizmus bevezetésére.

No, de nézzük részletesebben!

Rövid hírek:

Ismét megrendezésre került a nyugdíjas találkozó, Hajdú Sándor és Takács József is köszöntötte a megjelenteket, Szilasi Józsi bácsi, mint akkoriban mindig, harmonikázott is. Boda György és Kecskeméti József jutalmat kapott „A gumiköpenyek leszerelése” tárgyában benyújtott újítási javaslatukért.

Hufnagl Lóránt építésvezető beszámolt a Szeder utcai építkezés helyzetéről, kiemelve az ott dolgozó brigádok eredményes munkáját

Jó eredményt ért el a KST mozgalom. A befizetett 410 ezer Ft után 9500 Ft kamat járt a résztvevőknek

Jól sikerült a hagyományos farsangi bál, a szervezésért dicséretet kapott a bérosztály.

Haár Miklós termelési osztályvezető részletesen ír az akkoriban röviden csak SOP rendszerű technológiai üzemszervezésről. Minden főüzem feladatát részletesen olvasni lehetett, de úgy gondolom, hogy most csak a vezetők neveit célszerű elmondani.

Mélyépítő főüzem: Tamásfalvi József
Betontechnológiai főüzem: Nagy Miklós

Kőműves főüzem: Szendrői Péter

Szerelőipari főüzem: Baranyi József

Szakipari főüzem: Virág László

SOP főkoordinátor: Gáspár Lajos

Vidéki főépvez.: Hufnagl Lóránt

Fehérvári főépvez.: id. Farkas László

Értékelésre került az előző évi brigádverseny is, ebből emelném ki egy-két elismert brigád nevét:

Kovács Mihály kőműves, Kecskés József kőműves, Nász János kubikus, Szolga István víz-gázszerelő, Huszár Lajos fűtésszerelő, Komlósi István asztalos, Szegletes Zsigmond festő, Sándor András gépkocsivezető és Kovács József autódarús brigád.

A sporthírek mindig jelentős terjedelemben jelentek meg az újságban. Kiemelt helyet kaptak az amatőr tekézők is: Steiner János, Szabó Ferenc, Bata László és Kránitz Ferenc.

A női kosárlabda csapat az első osztályban maradásért, a férfiak a feljutásért harcoltak.

A 10 éves munkásörtség és a május elsejei ünnepségek okán is interjú készült Lenkei Antal, Fúják Ferenc és Gerencsér István veterán szaktársakkal, akik szívesen emlékeztek munkásmozgalmi múltjukra is.

Röviden:

- A bérosztály dolgozói felajánlásuknak megfelelően ellátogattak a vajtai építkezésre és azonnal intézték a felmerült reklamációkat.
- Radetzky Ödön ismertette a Kossuth utcában létrehozott Ifjúsági Klub munkáját, programjait és rendjét is. Belépés csak tagsági könyvvel volt lehetséges.
- A szerelőipari főüzem páros versenyre hívta ki a szakipari főüzemet, a kiadott tervek túlteljesítése érdekében
- A martonvásári munkásszállás fekete-fehér televíziós készüléket kapott
- A Balogh kőműves brigád ismerkedési estet rendezett

Bevezetésre került a gyermekgondozási segély. A GYES a gyermek két és fél éves koráig, de a szülési szabadsággal együtt maximum 30 hónapig volt igénybe vehető. Mértéke az iparban dolgozó nők részére havi 600 Ft volt / az országos építőipari átlagbér 1967-ben nem érte el az 1700 Ft-ot /.

Döntés született a vállalati munkásszálló jelentős bővítéséről. Az új, 9 szintes épület a költségvetés szerint 15,5 millió forintba került, ebből az ÉVM 10,4 milliót biztosított.

Megalakult a Nyugdíjelőkészítő Bizottság, tagjai: Kerémi Zoltán, Blank Artúr és Steiner János.

Az év során kiváló dolgozó lett mások mellett: Kalmár József asztalos, Gyetvai Gyula gyártáselőkészítő, Németh Imre szigetelő, Faragó Kálmán normacsoport vezető, Lendvai József rendészeti vezető és Húsvéti János művezető.

Az 1967-es lapszámok részére a legtöbb írást Csöngedi Pistán kívül Takács József, Horváth János és a korábbi szokás szerint is Pozsár Sándor tette közzé. Sanyi bácsi írásai már az 1968. január 1-én bevezetendő új mechanizmus szellemében készültek, megalakult a Mechanizmus Bizottság, melynek vezetőjeként ma is érvényes elveket rögzített, előtérbe került a gazdaságos munkavégzés, az önálló kezdeményezés és a vállalkozás fontossága.

De nem csak a komoly írásoknak van ma is érvényes vonatkozása! Ezt igazolandó kimásolok egy humoros írást is a 67-es újságból:

„ A beteggyomrú páciens addig futkosott egyik orvostól a másikig, míg valamelyik megállapította, hogy súlyos műtétre van szükség. Mire a beteg:

De egy vasam sincs, professzor úr!...

A bankban sincs?

Sajnos, ott sincs.

De életbiztosítása csak van?

Hogyne, de csak a halálom után fizetnek. Sokat!

A professzor komoly arcot vágott:

- Az természetes. Tehát megoperálok!....”

Hiába, igaz a mondás: Nincsen új a nap alatt!

Szendrői Péter

Arcok az ARÉV történetéből

A jól ismert kollégák, alapító tagok bemutatását Király István barátunkkal folytatjuk.

A találkozás nehezen jött össze: Pista egyre csak azt hajtogatta, nem csinált ő semmi rendkívülit, munkáját végezte. No, de miután ez a legfontosabb, így Kiss József elnökünk segítségével jó hangulatú beszélgetésben elevenítettük meg az 1920-tól kezdődő / igen, ez nem tévedés.../ élettörténetet.

Az első időszak a kőműves szakma megszerzését és gyakorlását jelentette a Pintér, Kovács, Szabó, Jámbor, és Haár építőmesterek keze alatt, akik a legtöbb munkát végezték akkoriban Székesfehérváron.

A háború alatt talán könnyebb volt munkát találni, de sajnos a katonaság sem volt elkerülhető. 1942 áprilisától 1943 májusáig a keleti hadszíntéren volt szolgálatban, az itteni, nyilvánvalóan becsületes helytállásért a Tűzkereszt I. fokozat kitüntetését adományozták neki.

Jelentős esemény volt Pista életében a házasságkötés, 1944-ben a régi Donát kápolnában.

Talán szabad annyi kitérőt tenni a történetben, hogy a háborúban lerombolt épület 1993-94-es újjáépítésében több ARÉV-es dolgozó is közreműködött.

A háborús károk felszámolása nagy erővel indult meg, elsősorban a korábban már említett építőmesterek munkája nyomán, de feltétlenül meg kell említenünk az Andráskay céget is, mint az egyik legnagyobb akkori vállalkozást. Király Pista bácsi iratai között megtaláltuk az 1945-ben kiállított MÉMOSZ igazolványt, talán előre jelezve a politikai elkötelezettséget is.

A magáncégek lehetőségei folyamatosan visszaszorultak. A még háború előtt megalakult Fehérvári Munkásotthon Szövetkezet utódjaként 1947-ben létrejött az Építőipari Munkavállalók Termelő és Értékesítő Szövetkezete, majd 1949 május 1-én a székesfehérvári Magasépítő Nemzeti Vállalat. A központ a Velence Szállóban illetve a Dózsa György téren volt. Az alapítók közül ki kell még emelni Tilinger József, Peidl János, Mohácsi László, László János, Skoda Lajos, Süveges Ferenc, Lencsés Antal, Stuber János nevét.

Pista bácsi - ahogy akkor mondani szokták - hamar „kiemelésre került”, előbb a központban, később különböző munkahelyeken művezetőként, technikusként és az esti építőipari technikum elvégzése után építésvezetőként. Az iskola történetéről és hallgatóiról már többször szó esett beszámolóimban, így az 1957-ben végzett tanulókról is. Itt most kiemelném a később politikai pályára lépett Tilinger István, Stéger Ferenc és Klement Ferenc nevét.

A vállalati osztálytársak közül Nagy Miklós, Schneider János és Hoffmann Mihály hosszú ideig hasznos segítőtársai voltak Pista bácsinak.

Az akkori szokások szerint a fiatal építésvezetők vidéken kezdték tevékenységüket, természetesen motorkerékpáros közlekedéssel. Ide tartozott Pettend, Fehérvárcsurgó, a martonvásári gyermekotthon, de elsősorban a móri kórház, ami rendkívül fontos beruházás volt és komoly műszaki feladatot jelentett.

Az építésvezetői munka központjában a határidők betartása mellett a gazdaságosság állt. Ennek egyik fontos része volt az újítási tevékenység. Az 1967-es vállalati újság átnézésekor találtam a hírt: Király István építésvezető három benyújtott újítása elismeréseként 2 hetes jutalomútdíjban részesült.

A móri munkák után Székesfehérvár következett. A Járműjavító, az Állatkórház, a Velence Szálló átalakítása, a DOMUS Áruház, a Patyolat építkezés, az Alba Regia Szálló, a SKÁLA Áruház, a Pamutkolor, az ARÉV Sportcsarnok, a Kodolányi János Főiskola, Technika Háza a város jelenleg is talán legszebb épületei. Kiemelt feladat volt az IKARUS és a KÖFÉM építkezés is.

Az 1976-os forgatókönyv szerint az ipari főépítésvezetőség 5 építésvezetőségének termelési terve 360 millió forint volt, ebből a Király István vezette egység 106 millió forintot teljesített. A jó munkát sok más kitüntetés mellett 1969-ben a Munka Érdemrend bronz, 1981-ben ezüst fokozatával ismerték el.

Sok szó esett az építésvezetőség munkáját segítő technikusokról, művezetőkről. Hangya Jánosné, Szigetvári Józsefné, Vihart Istvánné, Bögyös József, Ivicz Mihály, Mohácsi László, Johann Márton, Marton Ferenc, Horváth Péter, Kalesztorfer József, Zólyomi József, Gubicza János és mások neve került említésre. Mindenkitől elnézést kérünk, akiről a több mint 30 év közös munka résztvevőjeként most nem tudunk megemlékezni.

A találkozás végén családi események kerültek szóba. A két gyermek, öt unoka és hét dédunoka sok-sok örömet jelent és természetesen segítséget, támaszt is. A kézzel végezhető kerti munkák egy részét, ásást, veteményezést, esetenként a gyümölcsfák metszését még Pista bácsi végzi, nem hiába mondták mostanában az orvosok: **Gratulálunk a 90 év ellenére meglévő jó egészségnek!**

Búcsúzáskor meg is állapítottuk, hogy a 90 év, elnök urunk 85 éve és a krónikás 75 éve akár születésnap ünnepségre is lehetőséget adna. Úgy döntöttünk azonban, hogy a sok tavaszi munka miatt most erre nem értünk rá, de 5 év múlva megtartjuk. Feltétlenül!

Szendrói Péter

Kicsiny tó a nagy tó mellett

Kellemes élményben volt részünk a „Kicsiny tó a nagy tó mellett” c. film vetítésekor.

A dinnyési fertő madárparadicsoma a Sikotán.

Elzamajorig nyúlik el ez a terület, melyet 1966-ban nyilvánítottak védetté.

Híres gulyája és ménese volt a falunak.

A hajdani köistállók területe a mai Sikota, feltehetően Csikó tanya nevéből alakult ki.

Müller István mesélte el izés magyar nyelven a terület történetét.

Nagycsaládok laktak itt a tanyán ahol 2-3 férfi gyermek gondozta az állatokat.

Pásztorélet volt 1944-ig, míg a front ide nem ért, Nagy Mihály volt az uradalom gazdája.

Az uradalom megszűnése után 4 kisebb gazdaság alakult egyik a mai Elza major, másik Sikota, 1946-ban kapta meg a Madártani Intézet kutató területnek.

A mocsár ingadozó vízszintje miatt főleg táplálkozni jártak ide a madarak.

Volt, hogy kiszáradt, volt, hogy előntötte a víz.

1950-es évekig minden fele fészkeltek a madarak a Velencei tó területén.

A környék lakossága a természetből élt. Az üdülőövezet terjeszkedése miatt felbomlott az egyensúly.

1974-ben készült el a dinnyési fertő vízszintjét szabályozó zsilip.

1980-as évek végén viszonylag hosszú szárazság után előtérbe került a sikotai fertő vízszintjének pótlása. 1992-ben vízjogi engedély alapján aztán 1993. év tavaszán megtörtént a tisztított szennyvíz rávezetése a sikotai fertőre. Változatos élővilág alakult ki a tájon, a vízpótlás miatt olyan madárfajok jelentek meg, melyek évek óta nem voltak itt.

Kis számban költeni kezdett a kanalas réce is.

Kanalas gémekek fészkek telepe is megtalálható itt, kb 120 párból álló kolónia érkezik vissza minden évben.

Élnek itt vadon élő emlősök, vadnyulak, őzek.

A borz is ellátogat ide, nemigen veszélyezteti a madarakat.

Főleg a róka pusztítja a madarakat.

Télen leginkább szarkák és varjak uralják a terepet, egerész ölyv is jár ide az etetőre.

Igen ritka szitakötők, nappali pávaszem, és még sok más ritka rovar él itt, valamint sokféle védett növény is megtalálható.

Nádtermesztés folyik a területen.

A védett terület látogatására, csak természetvédelmi hatóság adhat engedélyt.

A dinnyési állomást elhagyva az utasok nem is sejtik talán, hogy a vonat egy csodás madárbirodalom mellett halad el.

Ez a film is bizonyosság arra, hogy sok természeti szépség van kis hazánkban, melyet nem ismerünk. **VZS**

Híradás a március 19-i közgyűlésről

A meghirdetett időpontban a megjelentek száma nem volt elég a határozatképességhez, ezért a filmvetítés után a 2. időpontban kezdődött meg a közgyűlés.

A megjelentek száma 58 fő volt.

A levezető elnök Szendrői Péter ismertette a napirendeket, majd elfogadta a közgyűléssel. Mindkét napirendi ponthoz előzetesen az elnökség által megismert és elfogadott írásbeli beszámoló készült a tagság részére, így azt mindenki a közgyűlés előtt megismerhette.

Az egyesület elnöke szóbeli kiegészítést tett, mind a 2009 évről szóló beszámolóhoz, mind a 2010. évi munka és költségprogramhoz.

A közgyűlés határozata mindkét napirendnél a beterjesztett beszámoló és közhasznúsági jelentés elfogadásával zárult.

MÁSKÉPPEN INDIÁRÓL

A Közgyűlés előtt régi kollégánk, Simonyi Gyula civil tevékenységéről hallhattunk előadást. A BOCS Alapítvány, amelynek kezdettől elnöke, a jövő generációkat központba helyezve fő feladatának tartja, hogy környezetünket élhetőnek megtartsa. Az előadás elején egy kisfilmet nézhettünk meg azokról az indiai dzsungeliskolákról, amelyeknek magyarországi támogatását már 1977 óta szervezi. Ebben az évben diplomázott és kezdett az ARÉV-nál dolgozni. Az Alapítvány folyamatosan segíti ebben a távoli országban a törzsi és kaszton kívüli szegény lányok iskoláztatását, és tanárképzéseket is tartanak.

A szerencséseknek afrikai képeslap is jutott a BOCS Anyák éjszakája programjáról, amit idén Fehérváron a Nemes Nagy Ágnes leánykollégiumban, Budapesten az Esélyek Házában és a Tűzraktérben tartanak május folyamán.

A BOCS Alapítvány az egyre erősödő globális problémák kihívásaira készít fel bennünket képzéseivel, mert ezek igencsak érintik mindennapi életünket. Meghallgathattunk egy ismertető előadást a most induló egyik nemzetközi projektjükről, ami a mi korosztályunkat célozza meg. Fontos szempontja a programnak, hogy az élettapasztalatokra épít, amiben mi bővelkedünk. A program címe: Globális Generáció. Minden generáció nagyon fontos, nem lehet senkiről elfeledkezni, sőt, fontos döntéseket hozunk, ami jobbá teheti unokáink életét. A program során megismerkedhetünk más háttérrel és élettapasztalattal rendelkező kortársakkal különböző országokból, akikkel megoszthatjuk gondolatainkat. A Globális Generáció programja a világra nyitott résztvevőket keres, akik több képzésben kortársaikkal együtt részt vennének és egy év alatt egyszer egy nemzetközi találkozóra is elmennének Németországba.

Adományainkat az indiai hátrányos helyzetű, szegény gyermekek megsegítésére a következő számlaszámra küldhetjük: 11736006-20364317 (BOCS Alapítvány)

**Simonyi Gyula nyomán
Farkas László**

BUDAPESTI KIRÁNDULÁS

2010. április 8-án a Baráti Kör szervezésében száz fő két busszal Budapestet vette célba, egész napos program várt ránk. Korán indultunk Fehérvárról, így a városnéző program első helyszínére - a Citadellára - a tervezett időre érkezünk meg. A buszokban - mintegy bevezetőként - Fertő Imre elnökségi tagunk néhány fontos tudnivalóra hívta fel a figyelmünket a Citadellával kapcsolatban:

- Citadella latinul fellegrárat jelent, a mi Citadellánk Budán, a Gellért-hegy tetején helyezkedik el.
- Az 1848-49-es szabadságharc leverése után a méltán hírhedt Haynau javaslatára erőrendszer kialakítását tervezték az osztrákok Pest-Buda védelmére, de titokban gondoltak a "rebellis magyarok" megfékezésére is.
- Az építkezések 1851-52-ben indultak, és 1855-ben már el is foglalta a helyét az osztrák helyőrség az épületben. Az építkezésre szánt összeg kevésnek bizonyult, így a tervek nem valósulhattak meg maradék nélkül (akárcsak napjainkban).
- Az 1867-es kiegyezés feleslegessé tette egyrészt az erőrendszer további építését, másrészt a Citadella katonai használatát. Az osztrák helyőrség - igaz egy évtizeddel később - kivonult, az épület a továbbiakban olyan polgári intézményeknek adott helyszínt mint múzeum, könyvtár, levéltár, panorámás kilátó stb.
- Egy évszázad elteltével, a II. világháború idején a Citadellát a budapesti harcokban a németek és az oroszok egyaránt használták, annak földrajzi adottságai miatt.

A Citadella parkolójából felsétáltunk a Gellért hegy legmagasabb pontjára, a Szabadság-szoborhoz. Közben megcsodálhattuk a páratlan panorámát, mely elénk tárult: a Dunát a hídjaival, a Duna partján sorakozó szállodákat, a pesti látképet és természetesen kirándulásunk következő állomását, a Parlamentet épületét is.

Ki-ki fotózhatott kedvére, egy csoportkép - melyet Fertő Imre jóvoltából itt közléteszünk - elkészítése után elindultunk a buszok felé.

Néhány perc utazás után megérkeztünk a Kossuth térre, az Országházhoz. Az épület már kívülről nézve is lélegzetelállító. Monumentális, mégis részleteiben aprólékosan kidolgozott a homlokzat, az épület a Dunára merőleges tengelyére tökéletesen szimmetrikus. Az Országház - mely a XIX. és XX. század fordulóján épült - mérete, elhelyezése a tervező, Steindl Imre tökéletes munkájának eredménye, sajnálatos, hogy az épület teljes elkészültét már nem érthette meg.

Az Országház látogatók számára kijelölt bejáratánál, a biztonsági kapun áthaladva egy kedves hölgy várt ránk, aki végigvezetett bennünket a látogatható útvonalon.

A főbejárat mellett van kiállítva az Országház makettje, melyet egy miskolci házaspár - Farkas László és felesége - készített gyufaszálakból.

A fölépcsőház két oldalán, az ablakokban a színes nagy méretű ólomüvegek eredetiek, melyek a II. világháború rombolásától úgy menekültek meg, hogy azokat kiszerezték, megszámozva elcsomagolták és elrejtették az épület pincéjében.

Váratlanul felbukkant Warvasovszky Tihamér, városunk polgármestere, országgyűlési képviselő, üdvözölte a társaságot és vállalta, hogy a képviselőház terméig elkalauzol bennünket. Együtt érkeztünk a kupolaterembe, ahol a koronázási jelvényeket a palást kivételével őrzik. Itt feltétlenül ismertetnem kell néhány adatot:

A kupola teljes magassága 96 méter, a belső álmennyezet 27 méter magas. Az álmennyezet közepén a csillár 7 tonna súlyú, ebben az izzókat úgy tudják kicserélni, hogy az álmennyezet tetejéből belemásznak. Az oldalpilléreket királyaink és uralkodóink szobrai díszítik.

A kupolateremből a Képviselőház társalgójába léptünk, melynek egyik érdekessége, hogy padlóját faltól-falig egyetlen szőnyeg borítja, mely Békésszentandrásról készült kézi csomózással. A falakat két oldalon mesterségeket ábrázoló ember nagyságú szobrok díszítik. Innen arra a folyosóra értünk, amely az ülésterembe vezet. Ma már nem lehet dohányozni az épületben, csak a kijelölt helyeken, a régi szivartartók azonban máig megtalálhatóak a folyosó falán.

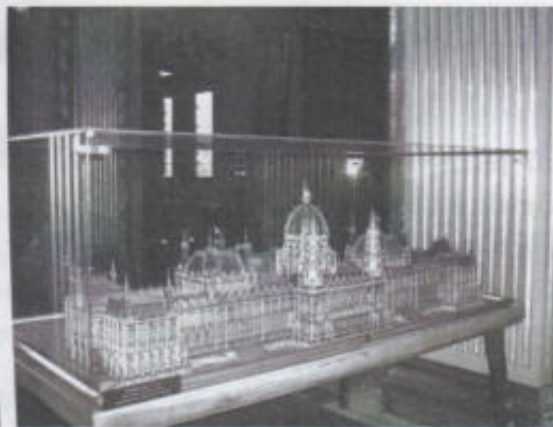
A köztársasági elnök páholyából kísérőnk bemutatta nekünk az üléstermet. Itt a polgármester úr elkészöntöttőlünk.

Bármerre jártunk az épületben, mindenütt szembejövő volt a díszítőelemek, a színek gazdagsága, a szobrok kidolgozottsága, az álmennyezeti freskók ámulatba ejtő szépsége.

Úgy gondolom, országunk méltán lehet büszke erre a remekműre, az „Ország Házára”.

A látogatás végére a csapat megéhezett. Sinka Klári a Várban, a Fortuna étteremben foglalt számunkra helyet, itt megebédeltünk. Klári vezetésével végigsétáltunk a Várban.

Kirándulás Ópusztaszerre

A már jelzett kirándulás **szeptember 23-án csütörtökön** lesz.

Indulás a Gazdaság Háza előtt **Hosszúsétatér 4.** parkolójából reggel **7.00** órakor.

Az autóbusszal való utazás költsége fejenként 2500.-Ft

A csoportos belépőjegy fejenként 2000.- Ft. A várható ebéd költsége (bár még nem rendeltük meg) 1500.-Ft, ami természetesen nem kötelező.

Jelentkezés: 30 749 8870 augusztus 20-ig.

Ez ideig a 4500.-Ft-ot is be kell fizetni, miután a lefoglalt belépési lehetőség nem mondható vissza. Terveink szerint jelentkezéstől függően 1 vagy két tele buszt tudunk indítani, mivel a költségek csak így minimalizálhatók egy főre vetítve.

Idegenvezetőt a helyszínen kértünk.

Várható hazaérkezés este 7.00 óra körül.

Várjuk a tagság illetve az érdeklődők jelentkezését.

ANEKDOTA

A szeder utcai lakótelepet építettük. Az egyik művezetőm Horváth Pista (alias Putyos) egy napos szabadságot kért, hogy cefróját kifőzhesse pálinkának. Másnap kora reggel csodálkozva láttam, hogy az íróasztalomon van egy kb. 2 decis üveg fehér ronggyal és egy kukorica csutával lezárva. Hamar kiderült, hogy Pista hozta elmondván, hogy aki pálinkát főz, kóstolót hoz a hozzá közel állóknak. Megköszöntem és megállapodtunk este, mielőtt hazamegyünk - együttesen elfogyasztjuk.

Pár perc múlva egy másik művezető tért be hozzám és furcsán nézett az üveg pálinkára. Unszolásomra elmesélte, hogy reggel cigarettáért ment a Hullamosó szomszédos kocsmába és szemtanúja volt, hogy ezt a pálinkát Pista ott vásárolta.

Kimentem a területre és visszajöve láttam, hogy Boór Feri bácsi (főművezető) a helyemen ül és hangoztatja, hogy átmenetileg ő az építésvezető. (az üveg üres volt). Nyugodtan pálinkázhatott,

mert szabadságon volt és csak a zökkenőmentes munkakezdés érdekében jött be kis időre. Hogy mi lett Horváth Puttyos cefréjével -máig sem tudom.

Hufnagl Lóránt

Sikerekről

Galambos Ottó elnökségünk tagja, a Fejér Megyei Szent György Kórház üzemeltetési és beruházási főosztályvezetője 2010. évi Szent György Napi ünnepség keretében hosszú évek óta kiemelkedő munkájáért **„Szent György Érem kitüntetésben részesült.**

Gratulálunk.

Felkérés!

Kérjük azon tagjainkat akiknek elkerülte figyelmét a 2010. évi tagdíj befizetése, azt mihamarabb tegye meg. Csekket mellékelünk.

Felkérés!

Kérjük tagjainkat, segítsenek abban, hogy mind többen **juttassák egyesületünkhöz a személyi jövedelemadójuk 1 %-át.**

Az adóbevallási csomagban az erre vonatkozó nyilatkozathoz a következő adatokat kérjük felhasználni.

A kedvezményezett ez esetben az

ARÉV Baráti Kör Egyesület

adószáma: 18495717-1-07

Kiadja: az ARÉV Baráti Kör Egyesület
Székesfehérvár Jancsár u. 11.

Adószáma: 18495717-1-07

Felelős szerkesztő: Galambos Ottó

Készült: 550 példányban

A sokszorosítás az APOLLÓ Nyomdában készült

Kapják: Az egyesület tagjai, támogatók, szponzorok